

Berkó Dezső

1969 februárjában felvételizett az egyetemre, amit Moszkvában végzett.

1974-től a haláláig a Hídépítőnél dolgozott.

Kiemelkedő tehetsége a műszaki tudományok, különösen a statika terén, már az egyetemi évek alatt megmutatkozott.

Első és egyben utolsó munkahelyén pályáját munkahelyi mérnökként a Kunszentmártoni Hármaskörös hídnál kezdte, majd építésvezetőként és főmérnökként folytatta, illetve fejezte be.

Építésvezetőként dolgozott a kőröstarcsai, kőrösladányi, dobozi Kőrös-hidak, szolnoki Szent István Tisza-híd, soroksári M0-ás Duna-híd

Főmérnökként szinte valamennyi, komoly műszaki kihívást jelentő nagy műtárgy megvalósításában részt vett. Munkaköréből adódóan őrködött azon, hogy a létesítmények kifogástalanul, az ő maximalista igényeinek megfelelően valósuljanak meg.

Különleges, újszerű feladatok megoldásában mindig kiemelkedő volt. A bajai Türr István híd átépítése, a tiszaugi Tisza-híd speciális úsztatásos technológiájának kidolgozása során is nélkülözhetetlen volt a szakértelme.

Munkáját dicsérik az elmúlt évek kiemelkedő műszaki alkotásai, mint a Kőröshegyi völgyhíd, vagy a szegedi Móra Ferenc Tisza-híd is, de részt vett a jelenleg épülő M4 autópálya Tisza-híd alépítményeinek előkészítésében is.

A mélyépítési szakmában országos hírnevet, elismerést szerzett magának. Fialalabb kollégái, egyszerűen a „tudós” néven emlegették.

A szakmai elméleti és gyakorlati felkészültségén túl legendás nyelvtudása is közismert volt (francia, angol, német, orosz, lengyel, szerb-horvát, török).

Hobby szinten, de rendkívüli felkészültséggel kutatta a magyar nép és nyelv eredetét.